

[Oluf Pedersen.]

nok at tage fat på. Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde dengang endvidere, at fordyrelserne var værst dér, hvor man opretholdt restriktionerne.

Jeg vil meget henstille til den højtærede finansminister, der jo har statistisk departement under sig, om ikke vi kunne få en redegørelse over, hvordan det ligger med prisforholdene her og andetsteds. Man klager så tit fra industrien, det vil sige fra visse industrier, over, at de ingen toldbeskyttelse har; men er forholdet ikke det, at til gengæld for, at de ikke har toldbeskyttelse, har de lavere produktionsomkostninger, fordi leveomkostningerne her i Danmark ligger betydeligt under andre landes? Jeg har set fremsat den påstand, at leveomkostningerne for en arbejder ligger 20—25 pct. højere i Sverige end i Danmark. Jeg vil gerne, om man kunne få dette oplyst, for det har den største betydning, hvis det er sådan. Det er ganske givet, at hvis man forlanger, at dansk landbrug skal kunne konkurrere — og det kan man med rette forlange — så skal dansk landbrug også have varer fra industrien til den lave pris; og det gælder ikke alene landbruget, men hele eksportindustrien. Tager man skibsværfterne, så må de jo konkurrere med andre lande uden nogen toldbeskyttelse, og de kan konkurrere, til trods for at de ikke har toldbeskyttelse, skønt leveomkostningerne påvirkes af den toldbeskyttelse, den øvrige danske industri får. Det synes jeg man burde undersøge.

Ekstrabladet lavede i 1953 en undersøgelse, som viste, at der var en overpris på 800 kr. på et køleskab her i Danmark i kraft af importbegrænsningen og noget tilsvarende for et fotografiapparat. Det var et dyrt fotografiapparat, som kunne købes andetsteds for 872 kr., men som der her i Danmark forlangtes 1 545 kr. for, altså en 77 pct. højere pris. For et oliefyr, som andetsteds kostede 2 500 kr., forlangte man her i landet 4 000 kr., i kraft af at der var restriktioner, som hindrede import her til landet.

Nu har vi så fået dette lovforslag, som på mange måder er interessant, og som jeg i og for sig synes er pudsigt. Det er et lovforslag om dumping, men der nævnes i bemærkningerne til det ikke et eneste

eksempel på, at dumping er forekommet. Jeg synes jo nok, man måtte kunne finde blot ét eksempel, men det kan man åbenbart ikke. Det er heller ikke almindeligt, at man har en sådan lovgivning rundt omkring. Så vidt jeg husker efter de sidste oplysninger, vi fik i kommissionen, var der ikke andre lande end Sverige og Vesttyskland, der havde en sådan lovgivning. Norge fik senere en lov. Vesttyskland har aldrig brugt sin lov, Sverige har vist brugt sin én gang, men det er jo ikke meget.

I sin fremsættelse siger den højtærede finansminister, at i almindelighed er det naturligvis i et lands interesse, at importvarer, der købes til landet, fremkommer til så lave priser som muligt, således at bytteforholdet mellem importvarer og eksportvarer med andre ord bliver så gunstigt som muligt; lave importpriser kan derfor normalt ikke anses for skadelige, men vil være til fordel for et land. Jeg tror ikke, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen overhovedet har læst denne tale. Det er jo sagt udmærket; udtalelsen er udtryk for, at den højtærede finansminister åbenbart forstår, at al handel er varebytte. Stor import er nødvendig for stor eksport, og billig import er udtryk for, at man får en god pris for sin eksport, og det er dog en mærkelig ting at skulle lovgive imod. Det er, ligesom man ville lovgive imod, at husmødrene får det mest mulige i kurven, når de går til købmanden eller i brugsforeningen, og det er dog urimeligt, selv om jeg godt ved, at det ærede medlem er tilhænger af det. Ministeren forklarer, at det er vanskeligt at beregne lovens virkninger og besværligt at administrere den; det har man erfaret i Norge og Sverige. Dernæst siger ministeren, at der vil måske ikke her blive tale om at pålægge en sådan told, men hjemmelen dertil vil have værdi gennem en almindelig præventiv virkning. Ja men i det øjeblik man siger det, er man i konflikt med udtalelsen om, at vi har interesse i billige varer. Man regner med, at loven ikke skal bruges, men virke på den måde, at ingen tør importere de billige varer, således at vi får den bedst mulige pris for danske varer. Først siger ministeren altså, at billige varer er godt, og derefter, at den lov, han foreslår gennemført, vil holde de billige varer ude; men hvis det er rigtigt, at den